

Metodická inspirace – Milan Hes

„Pro druhé!“ – úvodní motivace

Kdo jsou oběti holocaustu?

Pátrání po lidských osudech.

Co sdělují učební pomůcky?

Co je tradováno v historickém vědomí a povědomí?

.....

.....

.....

.....

Proč pomáhat člověku v ohrožení?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Proč nepomáhat člověku v ohrožení?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

„Také akademici a zdravotníci definovali člověka, který přežil holocaust, jako někoho, kdo přežil koncentrační tábor, ghetto či obojí. Teprve v několika předchozích letech historici a psychologové rozlišili celou škálu zkušeností lidí při přežívání nacistické perzekuce...“

(Eva Fogelmanová)

.....

.....

„Každá kombinace zachránce, oběti a situace vytvářela specifickou alchymii. Ať byly její charakteristické rysy jakékoli, zachránčovo já, které se z toho vynořilo, se nikdy neodchýlilo od jeho základních lidských hodnot, ty byly pevné, neměnné, demokratické a humánní...“

(Eva Fogelmanová)

.....

.....

„Morálka zachránců byla trojího druhu: ideová, náboženská a emocionální. Ideová morálka vycházela z etického přesvědčení zachránců a z jejich představ spravedlnosti. Soulad mezi morálním přesvědčením a činy byl vždy součástí jejich života. Za svým přesvědčením si stáli, a proto na požádání pomáhali. (...) Nábožensky a morálně smýšlející zachránci svůj smysl pro to, co je správné a co špatné, vyjadřovali spíše nábožensky než eticky. Jejich morálka vycházela z náboženských zásad... Náboženské hodnoty včetně tolerance vůči lidem odlišným byly u těchto zachránců stálé a neotřesitelné. (...) Emocionálně a morálně motivovaní zachránci cítili s oběťmi nacistické perzekuce soucit, a ten je nutil pomáhat jim. Takoví zachránci byli nejméně častým typem morálně smýšlejících zachránců...“

(Eva Fogelmanová)

.....

.....

.....

.....

„Proto také tušíme, že existují dva možné prameny nelidskosti člověka: nedostatek představivosti a odmítání uznat, že druhý je nám podobný.“

(Nicolas Grimaldi)

.....

.....

„Jestliže pouze člověk může být nelidský, je to možná proto, že pouze on dokáže zakoušet jako jedinec oddělený od svého druhu.“

(Nicolas Grimaldi)

.....

.....

„Existuje jedna jediná pravá příčina nelidskosti, k níž mohly všechny ostatní jen zavdat příležitost. Už jsme ji několikrát zmínili: spočívá v tom, že je člověk vůči druhému tak necitlivý, až se mu stane lhostejným. Jako bychom s ním neměli nic společného, už se nás nedotýká nic, co se mu přihodí. Taková necitelnost nebo taková lhostejnost však mohou vyplývat ze dvou naprosto opačných příčin. Buď je to tím, že člověk už věnuje pozornost pouze sám sobě, cítí pouze sebe, takže se k druhým stane necitelným. (...) Nebo naopak nám jsou druzí lhostejní právě proto, že nám připadají naprosto cizí, a tato lhostejnost nás činí stejně necitelnými jako nepozornými vůči všemu, co se jim může stát. Protože s nimi necítíme vůbec nic společného, jsme zcela neschopni jakékoli sympatie k nim a soucitu s nimi.“

(Nicolas Grimaldi)

.....

.....

.....

.....